

[Arbejdsministeren.]

så meget som muligt; men så vidt jeg har forstået, er det temmelig gennemgribende undersøgelser, man skal igennem. Jeg skal som sagt tale med formanden for udvalget om det og søge at få afklaret, hvor langt arbejdet er fremme, og jeg vil også gerne medvirke til at få det fremskyndet.

Hr. Ole Henriksen talte om, hvad man skal forstå ved arbejde af samme værdi eller lige arbejde for samme løn. De formuleringer, der er anvendt, svarer til dem, der anvendes inden for det kollektive overenskomstområde, og jeg er klar over, at det kan være meget vanskeligt at definere.

Hr. Jørgen Jensen sagde: hvem skal afgøre, om det er arbejde af samme værdi? Også her må jeg, når det drejer sig om det overenskomstmæssige område, henviser til de fagretlige regler, som gælder, og som også vedrørende dette spørgsmål vil være gældende, hvis der opstår uoverensstemmelser omkring disse ting. I andre forhold, altså hvor det drejer sig om ikke-overenskomstdækkede områder, hvor det drejer sig om uorganiserede, må det, med alt det besvær, det vil volde, naturligvis være domstolene, der klarer disse ting.

Jeg er helt på det rene med, at man kan rejse en lang række spørgsmål omkring en lovgivning af denne karakter. Derfor er jeg også indstillet på at gå ind i et meget positivt samarbejde omkring disse ting i udvalget, og jeg tilsiger en aktiv medvirken til et hurtigt udvalgsarbejde, sådan at vi kan få lovforslaget vedtaget inden for den frist, vi faktisk har forpligtet os til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner.

(Lovforslag nr. 65. Fremsat 7/11 75).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner [af Halvgaard m. fl.].

(Lovforslag nr. 72. Fremsat 14/11 75).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Jens Kristian Hansen (S):

Det lovforslag, vi har til behandling her i dag, forslag til lov om ændring af lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner, stiler mod visse ændringer i lov nr. 362 af 13. juni 1973 om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner.

Jeg skal indledningsvis citere, hvad venstres ordfører, hr. Enggaard, sagde under anden behandling af styrelseslovforslaget den 28. maj 1973 — det står at læse i Folketingstidende 1972-73, sp. 7009:

„Også jeg vil gerne give udtryk for, at det vil være rigtigt, hvis der i den kommende tid bliver ro om de højere læreanstalter og derigennem også ro om de bestemmelser, som nu søges fastlagt i lovgivningen. Men udtrykket „ro“ må ikke opfattes på anden måde, end at viser der sig situationer, som ikke var forudset i denne lovgivning, og som ikke ville være acceptable ud fra folketingets synspunkt, så bør den enighed, som her giver sig udtryk ved anden behandling af lovforslaget, forhåbentlig også kunne give sig udtryk i, at sådanne uforudsete skavanker kan rettes i en tilsvarende grad af enighed.“

Det er nok overdrevet at påstå, at det, vore højere uddannelsesinstitutioner har haft mest af, siden styrelsesloven blev til for 2 år siden, er ro. Man kan næsten sige, at der har været stormløb mod den lige siden. Der har således været forslag fremme om ændring af styrelsesloven både i 1974 og i 1975.

I socialdemokratiet ønsker vi at give vore højere læreanstalter muligheder for at fungere hensigtsmæssigt, demokratisk og effektivt. Det mener vi sker bedst ved, at læreanstalterne styrer sig selv ud fra regler i en styrelseslov, der ikke binder læreanstalterne på hænder og fødder med restriktioner og forordninger, men derimod ved, at det er